

Fülöp Dorottya

Számozás nélküli ekloga

*Most egy vers jut eszembe, ha erről kérdezel ismét.
Szórol szóra nem is tudom. Elbújt bennem egy emlék
erről – mélyre bezárva belém, úgy, mint a dióbél.*

*Egy pásztor, Moerisnek hívták, baktat az úton,
elvették minden földjét – így szól a dal. Ő csak
bérelhet mindent – birtoklás nincs. Neki holt föld,
mert többé nem csírázhatnak benne az álmok.*

*Egy kecskét visz bérként, mert van bőven adósság,
mert tej meg hús meg vér meg minden cseretermék.*

*Visz minden mást is, mert úgy érzékeli, ő itt
anyja tejét és asszonya húsát, gyermeke véréét
is mindig kecskék hátán lesz kénytelen hagyni.*

*Így volt, ekloga volt. Ez a költő írt a pokolról
is, majd ott utazott: valakit kísért a sötétben,
– bár ekkor szigorúan a fiktív hős-szerep illet
rá. Ő biztosan érzi, milyen más lenn a sötétség,
és így tudja, milyen lehet az, hogy fenn szakad el sok
kockás földlepel – s tudja, csak emlék már, hogy egész volt.*

Mellékdal

*Hogy egész volt, emlék csupán,
innen már átrajzolható.
Tej meg hús meg vér meg a test:
sok év után nincsen adó.*

*Ruhává teszi a ruhát,
ha vannak rajta varratok –
történet lesz a szakadás,
ami vagy. S én is az vagyok.*